

متن پرسش

با سلام و احترام . گاهی پیش می آید که انسان با دیده ای خاص به قرآن مینگرد به گونه ای که واقعا احساس میکنم که حقایق بزرگی در آن نهفته است و لذا ترس وجودم را فرا میگیرد و این باعث میشود وقتی میخواهم بروم قرآن بخوانم بترسم و قرآن نخوانم. البته آموخته هایم میگوید شیطان نمیگذارد به سمت قرآن بروی. اما میخواهم برانم که این حالت خوب است یا بد ؟ (بعضا که با تمام وجود دعا میخوانم و قلبم تازه برای گرفتن حقایق قرآن آماده میشود ، ترسم بیشتر میشود) و میخواهم برانم چه طور باید با این احساس برخورد کرد؟ و سوم این که اگر قرآن چگونه خوانده شود بهتر است؟ با تشکر فراوان و آرزوی توفیقات روز افزون برای شما.

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام ابتدا باید از طریق تفاسیر قرآن، با قرآن مرتبط شد تا به کمک مفسران قرآن، قرآن برای جان ما نرم شود، بعد از آن که روح ما آمادگی ارتباط با قرآن را پیدا کرد همان طور که می فرمایید حیرت شروع می شود و این حیرت چیز خوبی است به طوری که رسول خدا «صلوة الله علیه وآله» از خدا تقاضا می کنند: «رب زدنی فیک تحیرا»؛ خدایا! در رابطه با خودت واسماء حسنایت ، بر حیرتم بیفزا. مرحوم قاضی طباطبایی «رحمة الله علیه» در رابطه با چگونگی قرائت قرآن فرموده اند: «علیکم بقراءة القرآن الکریم فی اللیل بالصوت حزین، فهو شراب المؤمنین» بر شما باد به قرائت قرآن کریم در شب و با صوت حزین، که آن شراب مؤمن است. موفق باشید